

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ 307/1986

"Προστασία της υγείας των εργαζομένων που εκτίθενται σε ορισμένους χημικούς παράγοντες κατά τη διάρκεια της εργασίας τους"

(Φ.Ε.Κ. 135/Α/29-8-1986)

[σημειώνεται ότι το παρόν διάταγμα τροποποιείται με το Π.Δ. 77/1993 (ΦΕΚ 34/Α/18-3-93), το Π.Δ. 90/1999 (ΦΕΚ 94/Α/13-5-99) και το Π.Δ. 339/2001 (ΦΕΚ 227/Α/9-10-01)]

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του Ν. 1568/85 «Υγιεινή και Ασφάλεια των Εργαζομένων» (Φ.Ε.Κ. 177/Α/18.10.85).
2. Τις διατάξεις του Ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137/Α/26.7.85).
3. Την 94113/15.5.86 (ΦΕΚ 322/Β/15.5.86) κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και Υπουργού Εργασίας» «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Εργασίας».
4. Τη 13457/Φ. 5.23/9.10.85 (ΦΕΚ 613/Β/9.10.85) κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στην Υφυπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας Βάσω Παπανδρέου».
5. Την από 4 Ιουνίου 1986 γνώμη του Συμβουλίου Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας.
6. Την 515/1986 γνωμοδότηση του Συμβουλίου Επικρατείας, μετά από πρόταση των Υφυπουργών Εργασίας και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Οι διατάξεις του παρόντος διατάγματος εφαρμόζονται σε όλες τις επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 1 του νόμου 1568/85 για την «Υγιεινή και Ασφάλεια των Εργαζομένων», όπου εκτελούνται εργασίες κατά την διάρκεια των οποίων οι εργαζόμενοι εκτίθενται ή είναι δυνατόν να εκτεθούν σε χημικούς παράγοντες».

Άρθρο 2

Εννοιολογικοί προσδιορισμοί

Για την εφαρμογή του παρόντος διατάγματος:

«Έκθεση σε χημικό παράγοντα» νοείται το ατομικό επίπεδο έκθεσης του εργαζόμενου σε ρυπαντή του αέρα του εργασιακού περιβάλλοντος, σε θερμοκρασία 25° C και πίεση 760 mmHg και η τιμή του εκφράζεται σε μέρη όγκου ατμού ή αερίου ανά εκατομμύριο, μέρη όγκου αέρα (ppm) ή σε χιλιοστά γραμμαρίου του ρυπαντού ανά κυβικό μέτρο αέρα (mg/m³).

«Οριακή τιμή έκθεσης» νοείται η μέση 8ωρη χρονικά σταθμισμένη έκθεση σε ένα χημικό παράγοντα, πάνω από την οποία δεν επιτρέπεται να εκτίθενται οι εργαζόμενοι σε οποιαδήποτε 8ωρη ημερήσια εργασία μιας 40ωρης εβδομαδιαίας εργασίας, η οποία εκφράζεται σε ppm ή mg/m³.

«Ανώτατη οριακή τιμή έκθεσης» νοείται η μέση 10λεπτη χρονικά σταθμισμένη έκθεση σε ένα χημικό παράγοντα πάνω από την οποία δεν επιτρέπεται να εκτίθενται οι εργαζόμενοι, σε οποιαδήποτε στιγμή μιας εργάσιμης μέρας, έστω και αν τηρείται η οριακή τιμή έκθεσης, η οποία εκφράζεται σε ppm ή mg/m³.

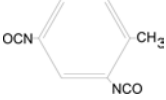

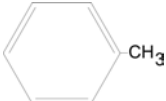
Η ένδειξη «δέρμα» (Δ), η οποία επισημαίνει ορισμένους χημικούς παράγοντες του πίνακα της παρ. 1 του άρθρου 3, υπονοεί την πιθανή συμβολή στην συνολική έκθεση του εργαζόμενου και της ποσότητας αυτών των χημικών παραγόντων που απορροφάται διαμέσου του δέρματος κατά την άμεση επαφή μαζί τους.

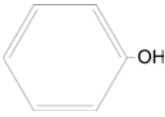
Άρθρο 3

Οριακές τιμές χημικών παραγόντων

1. Για τους χημικούς παράγοντες, που αναγράφονται στον πίνακα της παραγράφου αυτής καθορίζονται «οριακές τιμές έκθεσης», και «ανώτατες οριακές τιμές έκθεσης» ως εξής:

Χημικός Παράγοντας	Χημικός Τύπος	Σημείωση	Οριακή έκθεσης τιμή	Ανώτατη έκθεσης τιμή
			ppm	mg/m ³
Ακεταλδεύδη	H ₃ C-CHO		100	180

Ακρυλονιτρίλια	$H_2 C=CH-C$	Δ	2	4,5		
Αμμωνία	NH_3		50	35		
Αρσενικό (As) & ενώσεις του σαν As	As		-	0,5		
Αρσίνη	AsH_3		0,05	0,2		
Διϊσοκυανικός εστέρας του τολουαλίου -2,4 (TDI)			0,02	0,14	0,02	0,14
Διθειάνθρακας	CS_2	Δ	20	60		
Διοξείδιο του αζώτου	NO_2		5	9	5	9
Διοξείδιο του άνθρακα	CO_2		5.000	9.000		
Διοξείδιο του θείου	SO_2		5	13		
Θειικό οξύ	H_2SO_4		-	-1		
Ισοπροπυλική αλκόολη	$(H_3C_2)CHOH$		400	980		
Κάδμιο (Cd) & ενώσεις του σαν Cd.	Cd		-	0,2	-	0,2
Μονοξείδιο του άνθρακα	CO		50	55		
Μεθανόλη	CH_3OH	Δ	200	260		
Μεθυλενοχλωρίδιο	CH_2Cl_2		200	700		
Νικελοκαρβονύλιο σαν Ni	$Ni (CO)_4$		0,05	0,35		
Νικέλιο (Ni) & ενώσεις του σαν Ni	Ni		-	1		
Κιτρικό οξύ	HNO_3		2	5		
Όζον	O_3		0,1	0,2		
Παραδιχλωροβενζόλιο			75	450		
Τετρααιθυλιούχος μόλυβδος σαν Pb	$Pb (C_2H_5)_4$	Δ	-	0,1		
Τετραχλωράνθρακας	CCl_4	Δ	10	65		
Τολουόλιο			185	700		
1,1,1-Τριχλωραιθάνιο	$CH_3 CCl_3$		350	1.900		
1,1,2-Τριχλωρο-1,2,2-τριφθωραιθάνιο	ClF_2C-CCl_2F		1.000	7.600		
Τριχλωραιθυλένιο	$ClCH=CCl_2$		90	500		
Υδράργυρος (Hg) και ενώσεις του σαν Hg (εκτός των αλκυλενώσεων)	Hg	Δ	-	0,1		
Υδρόθειο	H_2S		11	15		
Υδροκυάνιο	HCN	Δ	10	11	10	11
Υδροφθώριο	HF		3	2,5		
Υδροχλώριο	HCl		5	7	5	7

Υπερχλωροαιθυλένιο ή τετραχλωροαιθυλένιο	<chem>Cl2C=CCl2</chem>		90	600		
Φαινόλη		Δ	5	19		
Φθώριο	<chem>F2</chem>		1,5	2,2		
Φορμαλοεϋδη	<chem>HCHO</chem>		2	3	2	3
Φωσγένιο	<chem>COCl2</chem>		0,1	0,4		
Χλώριο	<chem>Cl2</chem>		1	3		
Χλωροφόρμιο	<chem>CHCl3</chem>		50	240	50	240

2. Για τους χημικούς παράγοντες που βρίσκονται στον αέρα του χώρου εργασίας σαν σκόνη και εφόσον δεν περιλαμβάνονται στους χημικούς παράγοντες του πίνακος της προηγούμενης παραγράφου, καθορίζονται τα εξής σε ότι αφορά τις «οριακές τιμές έκθεσης»:

α) Για σκόνη που περιέχει κρυσταλλικό διοξείδιο του πυριτίου (SiO2), η «οριακή τιμή έκθεσης» υπολογίζεται ως εξής:

$$10$$

- για αναπνεύσιμη σκόνη $T = \frac{10}{X_1+2} \text{ mg/m}^3$

- για ολική σκόνη (αναπνεύσιμη και μη)

$$T = \frac{30}{X_2+3} \text{ mg/m}^3$$

Όπου:

T είναι η κατά περίπτωση οριακή τιμή έκθεσης,

X₁ είναι η περιεκτικότητα % του αναπνευσίμου κρυσταλλικού διοξειδίου του πυριτίου στην ποσότητα της σκόνης που εισπνέεται.

X₂ είναι η περιεκτικότητα % του κρυσταλλικού διοξειδίου του πυριτίου στην ποσότητα της ολικής σκόνης που μετράται.

β) Για σκόνη αδρανή ή απλώς ερεθιστική, η «οριακή τιμή έκθεσης» είναι:

-για αναπνεύσιμη σκόνη 5 mg/m³

-για ολική σκόνη (αναπνεύσιμη και μη) 10 mg/m³

γ) Για σκόνη βάμβακος, η «οριακή τιμή έκθεσης» καθορίζεται σε 1mg/m³ ολικής σκόνης, η οποία συλλέγεται με στατικό δειγματολήπτη.

Άρθρο 4

Υποχρεώσεις εργοδοτών

1. Ο εργοδότης οφείλει να παίρνει όλα τα απαραίτητα μέτρα του άρθρου 26 του Νόμου 1568/85 για την «Υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων», ώστε να αποφεύγεται ή να ελαχιστοποιείται η έκθεση των εργαζομένων σε χημικούς παράγοντες όσο είναι πρακτικά δυνατό.

Σε κάθε περίπτωση η έκθεση των εργαζομένων σε χημικούς παράγοντες πρέπει να είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις των άρθρων 2 και 3 του παρόντος διατάγματος.

Ο εργοδότης οφείλει συγχρόνως να παίρνει πρόσθετα ειδικά μέτρα προφύλαξης, όταν οι εργαζόμενοι εκτίθενται σε χημικούς παράγοντες της παρ. 1 του άρθρου 3 του παρόντος που είναι επισημασμένοι με την ένδειξη «Δ», ώστε να προλαμβάνεται επαφή του δέρματος των εργαζομένων μ' αυτούς.

2. Σε εργασίες για τις οποίες προβλέπεται υπέρβαση των απαιτήσεων του άρθρου 3 του παρόντος διατάγματος (όπως π.χ. σε περιπτώσεις συντήρησης ή έκτακτης ανάγκης) και για τις οποίες δεν είναι πρακτικά δυνατή η λήψη τεχνικών μέτρων για την τήρηση των απαιτήσεων αυτών, ο εργοδότης πρέπει να καθορίζει μέτρα προστασίας της υγείας των εργαζομένων πριν από την έναρξη των εργασιών. Τα μέτρα αυτά γνωστοποιούνται στους εργαζόμενους οι οποίοι πρέπει να τα τηρούν σε όλη τη διάρκεια των εργασιών.

Άρθρο 5**Κυρώσεις**

1. Στους παραβάτες των διατάξεων του άρθρου 4 του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος επιβάλλονται, ανεξάρτητα από τις ποινικές κυρώσεις, οι διοικητικές κυρώσεις του άρθρου 33 του Ν. 1568/85 «Υγιεινή και Ασφάλεια των εργαζομένων».
2. Στους παραβάτες από πρόθεση ή αμέλεια, των διατάξεων του άρθρου 4 του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος επιβάλλονται οι ποινικές κυρώσεις του άρθρου 35 του Ν. 1568/85 «Υγιεινή και Ασφάλεια των Εργαζομένων».
3. Ο έλεγχος εφαρμογής του διατάγματος αυτού ανατίθεται στα αρμόδια όργανα του Υπουργείου Εργασίας.

Άρθρο 6

Η ισχύς του διατάγματος αυτού αρχίζει έξι μήνες από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Στον Υφυπουργό Εργασίας, αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 26 Αυγούστου 1986